

Me saime lepituse Jumalaga tema Poja surma läbi. Rm 5:11

Jeesuse surm maailma eest on sündmus, millest Jumala armu valgus suure väega välja paistab. See valgus on evangeelium meie pattude andeks andmisest. See on „päev, mille Issand on teinud“ Ps 118:24.

Selles Issanda päeva valguses paljastub kõik meie pimeduses varjatu. Jeesuse asendussurm meie eest on tõendiks meie tõelisest seisundist Jumala seaduse ees. Meie patud põhjustasid Jeesuse surma! Tema risti valgus mõistab kohut meie patu üle.

Kõik inimesed on sündinud vaimulikus pimeduses. Me kobame pimeduses nagu päris pimedad. Me võrdleme end teiste patuste inimestega ja loodame, et kõik on hästi, kui leiame, et oleme vähemalt sama head kui teised. Ometi on tõde see, et isegi meie parimad teod meie parimatel hetkedel viisid Jeesuse surma.

Ent Jeesuse surm näitab ennekõike Jumala suurt armastust meie vastu. Jeesus ei suutnud näha

meid hukatusse minemas. Et puhastada meid patust, võttis ta enda peale meie pattude karistuse.

Jeesuse risti valgus kuulutab õigeksmõistvat otsust, mille Jeesus meile ristisurma läbi võitis. Selle valguses oleme kõik pühad, vagad ja Jumala taevasse kõlblikud.

Loomulikult pääseme me taevasse vaid eeldusel, et me ei põgene ega põlasta Issanda päeva armuvalgust, vaid jääme sellesse, uskudes meie patud andeksantuks Jeesuse valatud vere läbi.

Kui eneses ma nõder ja Kristus on mu kõik,
siis olen ta sees vägev ja väga õnnelik.

Kui oma vara otsas, on tema sees mul küll,
kes mu eest surma läinud ja elu kinkind mul.

Kui olen ma täis pattu, siis ta täis armu on.

Kui olen ilma nõuta, siis ta nõuandja on.

Mu süda külm ja pime, mu päike Kristus on.

Patt on mu surma saatnud, ta on mu armutroon.

Laulud Talle Kiituseks II:65:1,2 / Siioni Kannel 11:1, 2